

Školski list OŠ Josipovac

KARAIŠICA

Godina 16., veljača 2011.



TEMA BROJA:

Carpe diem-Iskoristi dan



POZDRAV UREDNIŠTVA !

Carpe diem!

Iskoristite dan dragi čitatelji!

Ovo je tema ovogodišnje Karašice. Cijeli stih Horacijevih Oda u izvorniku glasi: *Carpe diem quam minimum credula postero*. Značenje bi bilo: Što možeš učiniti danas, ne ostavljaj za sutra, odnosno dok možeš čini dobro jer sutra može biti prekasno.

To je bila omiljena izreka naše ravnateljice Lovorke Kuduz s kojom smo se zauvijek rastali početkom ove školske godine. Cijeli broj je posvećen njoj. Cilj nam je bio podsjetiti vas na koje se sve načine može korisno iskoristiti dan. Želim da i vi, čitatelji, pronađete prave vrijednosti ove izreke te sebi i svojim bližnjima uljepšate dan kao što je to radila naša ravnateljica.

Diana Jakšić 8.b

NOVINARI

Urednica: Diana Jakšić 8.b

Uredništvo, učenici: Iva Romić 8.a, Nikolina Klasiček 8.a, Monika Maligec 8.b, Jakov Koprivnjak 7.a, Katarina Gogić 6.b, Josipa Bekić, Janja Mihaljević, Matea Krauz 5.b

STRIP: Nikola Banović 7.b

KARAŠICA

List učenika OŠ Josipovac

Izdavač: OŠ Josipovac

Za izdavača: Vlatka Mihaljević, ravnateljica

Uredništvo, učitelji: Marija Rastovski, Marija

Ivković, Marija Vrdoljak, Andrijana Sili, Ana

Omrčen, Snježana Glavaš, Viki Erhard-Pacovski



Novinarska ekipa

IZ SADRŽAJA...

U spomen.....	3
Uvodnik.....	4
Tradicija-uskršni običaji.....	5
Iskoristi dan za ostvarenje snova.....	6
Zlatne ruke, zlatno vezu.....	7
Kako koriste dan.....	8
Imaju li bake pravo.....	9
Luka jeziko(s)lovac.....	10
Nova lica	11
Jedan dan u metropoli.....	12
Put po Dalmaciji.....	13
Osmaši	14
Svi u bibliobus.....	17
Natjecanja.....	20
Čudesne ulice.....	23
Stop nasilju među djecom.....	24
Sport – Let u nebeske visine.....	25
Sumrka-saga.....	26
Harry Potter i darovi smrti.....	26
Školski biseri.....	27
Nikoa na odmoru	28

U SPOMEN

Lovorka Kuduz

(1959.-2010.)



Lovorka Kuduz
ravnateljica

Šireći oko sebe, do kraja, bezgraničnu ljubav i životni optimizam, preminula je 8. rujna 2010. u Osijeku, u svome domu, Lovorka Kuduz, ravnateljica OŠ Josipovac.

Lovorka je rođena 24. svibnja 1959. u Đurđenovcu, osnovnu i srednju školu završila je u Osijeku. Bila je istaknuta članica Atletskog kluba Slavonija, a kao bacačica kugle i diska postala je jugoslavenska prva-kinja i rekorderka za mlađe juniorke, te je s juniorske Balkanijade donijela je u Osijek brončanu medalju. Ne zakoračivši u seniorsku konkurenciju, napustila je kraljicu sportova jer se odlučila posvetiti školovanju i zasnivanju vlastite obitelji.

Diplomirala je kineziologiju u Zagrebu, na bivšem Fakultetu za fizičku kulturu, a radni vijek je, nakon Ekonomske škole, gdje je radila kao profesorica TZK, zaokružila u Josipovcu.

Ravnateljsko je mjesto u OŠ Josipovac, preuzela 1. veljače 1998. godine i punih dvanaest godina ga uspješno obnašala. Tijekom njezinog ravnateljstva OŠ Josipovac je sudjelovala u brojnim projektima (Jesenski sajam, Projekt premakulture, Eko-projekt u suradnji s UNICEF-om, Športom protiv droge...). Šireći pozitivno i motivirajuće ozračje u radu doprinijela je sudjelovanju i uspješnosti učenika škole, zajedno s učiteljima-mentorima, na brojnim natjecanjima, a svake godine rad škole praćen je i objavljivanjem školskog lista Karašica.

Bez obzira na bolest, do zadnjeg trenutka, bila je aktivno prisutna u životu i radu škole i kao savjetnik i kao podrška, često ohrabrujući nas, svoje djelatnike, kad bi nam ponestalo snage.

Poštovana, draga ravnateljice!

Pognute glave osluškujemo nijemu tišinu školskih hodnika.

Tihi pred vječnošću...nespremni za oproštaj...

Još uvijek očekujući da ćemo čuti poznati korak i zvonki glas.

Isprepleli su se naši životni putevi i postali smo neizbrisivi dijelovi života jedni drugima.

Živjeli smo dane radosti, tuge, zabrinutosti i skrbi za naše učenike, za našu školu, ali i jedni za druge.

Bili ste idejni pokretač mnogih zbivanja u našoj školi, osoba koja se nije zaustavljala pred uskrslim preprekama. Poticali ste nas savjetima i novim prijedlozima ulijevajući nam snagu i samopouzdanje.

Učeći nas da ne treba odustati.

Učeći nas da snagu pronalazimo u sebi samima, u jedni drugima, u zajedništvu.

Učeći nas da je izvor snage svakog čovjeka u njegovoj obitelji, u ljubavi i odanosti.

Vaš nezaustavljivi optimizam, spremnost za nove izazove, odlučnost i ustrajnost u postizanju novih ciljeva bili su nit vodilja života naše škole svih ovih godina.

Nedostajat će nam Vaš korak, odvažan korak kojim ste kročili kroz sva životna iskušenja.

Ostat će tragovi i dirljiva sjećanja, neizgovorene riječi, ali i bogatstvo proživljena života.

Hvala Vam za svaki savjet, poticaj, ohrabrenje i nadu.

Lidija Galović, prof.

UVODNIK

GODINA PRED NAMA 2010./2011.

Razgovarali smo s v.d. ravnateljicom Vlatkom Mihaljević i saznali što možemo očekivati u sljedećoj školskoj godini.

Recite nam nešto o ovoj školskoj godini. Koliko se razlikuje od prošlih i što možemo očekivati u budućnosti?

Ovu školsku godinu započeli smo s radom u posebnim uvjetima. Prvih dana nastave preminula je naša ravnateljica Lovorka Kuduz. Sa sjetom mislimo na nju i u ove predblagdanske dane.

Također smo u rujnu započeli s obnovom škole pri čemu smo morali raditi u neadekvatnim uvjetima. Nastava je bila skraćena, a neki su nastavni sati održani i u hodnicima.

Što je sve obuhvatila obnova škole?

U obnovu su uključeni sljedeći radovi: zamjena dotrajale elektroinstalacije, uređenje sanitarnog čvora na katu škole, ugradnja novih PVC prozora i vrata, postavljanje parketa u učionicama i brušenje i lakiranje starog, te uređenje športske dvorane.

Za tu investiciju zahvaljujem našem gradu kao osnivaču škole, ali i učiteljima koji su se prilagodili radu u posebnim uvjetima (na hodniku, u knjižnici i učionici informatike). Zahvaljujem i našim učenicima i roditeljima koji su nas podržali u tome i na kraju veliko hvala našem domaru i spremačicama što su samoprijegorno radili i omogućili nam uredne školske prostore za svaki idući školski dan.

Kakvi su nam planovi za 2011. godinu?



Dio oštećenog prostora u hodniku



S v.d. ravnateljicom u uredu s novim zavjesama

Što se planova tiče, u novu 2011. godinu ulazimo u puno ljepšem prostoru nego što je bio, s nadom da će svi radovi biti dovršeni, potovo što se tiče ličenja i postavljanja klima uređaja. I mi smo se kao djelatnici škole aktivno uključili u prikupljanje financijskih sredstava. Osmislili smo humanitarni koncert koji je organizirala naša profesorica glazbene kulture Silvija Svalina uz pomoć ostalih nastavnika, izložbu likovnih radova naših učenika koju je pripremila Vedrana Belanović, prof. likovne kulture, a organizirali smo i malonogometni turnir također humanitarnog karaktera. Za njegovu realizaciju zaslužan je naš nastavnik Tjelesne i zdravstvene kulture, Kazimir Husić.

Od prodaje ulaznica prikupljena su značajna financijska sredstva koja ćemo upotrijebiti za dovršenje svih planiranih poslova na uređenju škole.

Vas učenike molim da čuvate ovo što imamo kako bi što duže radili i uživali u novom i uređenom prostoru.

Iva Romić 8.a

Uskrsni sajam na glavnom osječkom trgu

Tradicija - Uskrsni običaji i dobra djela

Učenici 1.b i 2.b s učiteljicama Ljiljanom Romić i Snježanom Glavaš, nastavnicom Vedranom Belanović, članicama družine "Kulturna baština" i vjeroučiteljicom Marijom Vrdoljak uključili su se u projekt Škole gradu.



Na Trgu Ante Starčevića

Učenici 1.b i 2.b s učiteljicama Ljiljanom Romić i Snježanom Glavaš, nastavnicom Vedranom Belanović, članicama družine »Kulturna baština« i vjeroučiteljicom Marijom Vrdoljak uključili su se u projekt Škole gradu. Projekt su osmislile učiteljice OŠ Mladost s ciljem promoviranja ljudskih kvaliteta građanskog društva, posebice humanosti koju učenici i škole mogu iskazati prema građanima. Ove godine je u provedbi projekta sudjelovalo 12 osnovnih škola iz Osijeka i njegove okolice te srednja Medicinska škola iz Osijeka.

Tema ovogodišnjeg projekta bila je «Uskrs u Slavoniji» pa su vrijedni učenici naše škole, uz snažnu potporu svojih roditelja i rodbine, već od kraja siječnja počeli izrađivati cvijeće od krepapira, ukrase za stol i uskrsno drveće od gipsa, podmetače od keramičkih pločica i salveta, stilizirana raspela od gline, čestitke i straničnike tehnikom zatezanja niti te ukrase i dekor za štand na uskrsnom sajmu. Izradili su i promidžbeni plakat koji je tjedan dana prije sajma bio izložen u izlogu trgovine Mango. U okviru projekta, učenici i učitelji naše škole, proveli su humanitarnu akciju prikupljanja namirnica i potrepština za obitelj Najduček, među čijim članovima su i učenici naše škole.

Sve aktivnosti vezane za projekt prezentirane su na uskrsnom sajmu, na Trgu Ante Starčevića u Osijeku, u petak, 26. ožujka 2010. od 15:00 do 17:00 sati. Tako su posjetitelji mogli uživati u igrokazu, poslušati pjesme, pregledati mnoštvo plakata i običi niz bogatih štandova.

Naš štand je zamijećen i okom objektiva novinara Glasa Slavonije i očima brojnih posjetitelja koji su za svaki kupljeni proizvod dobili na poklon medenjaka u obliku zečica.

Svi zainteresirani mogli su se uključiti u ponudenu aktivnost uz štand: ukrašavanje velike kaširane pisanice salveta-tehnikom, a oni manje kreativni, mogli su razgledati i kupiti već gotove pisanice po simboličnoj cijeni.

Prikupljenim novcem s ovog sajma učenici će platiti skupni odlazak u kino a ono što ostane, uložiti će se u materijal za neke druge projekte kojima se povezuje kreativni život škole s javnim i kulturnim životom našeg grada i mjesta Josipovca.

Koordinatorica projekta: Snježana Glavaš

Veslač David Šain u posjeti našoj školi.

Iskoristi dan za ostvarenje snova

Povodom obnove športske dvorane u OŠ Josipovac, gost Josipovčana bio je David Šain, proslavljeni veslač osječkog Iktusa. Pozdravili su ga v.d. ravnatelj Vlatka Mihaljević i nastavnik TZK Kazimir Husić. Osvajač brojnih medalja, a zadnja je bila zlatna na SP-u na Novom Zelandu, u četvercu na pariće s Martinom Sinkovićem, Damirom Martinom i Valentom Sinkovićem, okupljenim je učenicima i učenicama, osobito članovima novinarske skupine ispričao detalje iz svog života.

Najviše nas je zanimalo kako je počeo veslati, ali i druge pojedinosti.



S Davidom Šainom

Recite nam nešto o sebi, odakle ste, u koju osnovnu školu ste išli...

Iz Osijeka sam, naselja Jug II. Pohađao sam OŠ Tin Ujević u Osijeku i naravno, najdraži predmet mi je bio Tjelesna i zdravstvena kultura. Dvadeset i dvije su mi godine i imam dva brata.

Kad ste se počeli baviti sportom i jeste li trenirali nešto prije veslanja?

Sportom sam se počeo baviti s dvanaest godina i trenirao sam nogomet, a kasnije, neko vrijeme i košarku i plivanje.

Gdje ste počeli trenirati veslanje i je li to naporan sport?

Počeo sam trenirati u osječkom klubu Iktus, trener mi je bio Krešimir Izaković. U početku treninzi nisu teški, a kasnije postaju sve teži, naporaniji i složeniji. Sad treniram skoro svaki dan. I dalje mislim da je veslanje zabavno, zanimljivo, iako je ponekad i teško.

Koje vam je natjecanje bilo najdraže do sad?

Najdraža mi je 2. regata u Münchenu i Svjetsko prvenstvo na Novom Zelandu, koje je ujedno i moj najveći uspjeh do sada.

Koje su još discipline u veslanju osim četverac na pariće s kojim ste osvojili ove medalje?

Postoje dvije osnovne discipline: rimen i skul. U rimen disciplini svaki veslač ima po jedno veslo, a u skul disciplini svaki veslač ima dva vesla.

Prema broju veslača u rimen disciplini postoje dvojac, četverac i osmerac koji mogu imati i kormilara. U skul disciplinama postoje skif ili samac, dubl ili dvojac, četverac i osmerac.

U kojim ste disciplinama vi veslali?

Veslao sam u gotovo svi disciplinama.

Kakvi su vam sljedeći planovi?

Sljedeći mi je plan pripremiti se za Olimpijadu i kao svakom sportašu san mi je osvojiti olimpijsku medalju.

Kakav je osjećaj pobjede u utrci?

Veslačke se utrke zovu regate, a osjećaj pobjede je super, potpuno se izbezumite.



Novinari na djelu

Koja vam je regata bila najteža?

Ne bih mogao izdvojiti ni jednu posebno, sve su bile podjednako teške, najvažnija mi je bila ova na Novom Zelandu zbog borbe za svjetsko zlato.

Poznajete li našeg veslača iz Josipovca, Maria Vekića?

Da, poznajem ga i dobri smo prijatelji.

Kada smo pripremali pitanja za intervju s vama, naše je dečke zanimalo od čega su građeni veslački čamci. Možete li nam reći nešto o tome?

Za svaku veslačku disciplinu postoje odgovarajući čamci čije su tehničke karakteristike određene pravilnicima.

TEMA BROJA

Posebno se vodi računa o težini. Uglavnom se proizvode od posebnih lakih ali čvrstih metala koji se koriste u avio-industriji.

Koliko je veslanje popularan sport u svijetu?

Popularan je na svim kontinentima osim u Africi i Južnoj Americi. Kod nas baš nije jako popularan.

Biste li i nama preporučili da treniramo veslanje i što biste vi željeli raditi jednom kad više ne budete veslali?

Svakako bi vam preporučio bavljenje sportom, jer je to zdravo. Ja osobno volim veslanje, ali nije važno u kojem se sportu nadete. Želio bih u budućnosti biti trener, naravno veslački, ali možda i nogometni.

Carpe diem-Iskoristi dan



Imate li neku poruku za nas?

Želio bih poručiti svima da u sportu vrijedi kao i u svemu životu, treba slijediti san! Možete biti što god poželite ako se potrudite to ostvariti.

Josipa Bekić 5.b

Očuvanje baštine i zlatovez u našoj školi.

Zlatne ruke, zlatno vezu



Na satima zlatoveza nikad nije dosadno. Uvijek se šalimo i smijemo. Naša učiteljica uvažava svaki naš trud i rad na shemama i vezu. Uvijek je tu ako zappemo ili pogriješimo. Do sada smo sve svoje radove ustupali školi za Božić i Novu godinu (čestitke). Sudjelovali smo na uskršnom sajmu u Osijeku i školskim prigodnim prodajnim izložbama. Svi se trudimo koliko god možemo i pomažemo jedni drugima. Uživamo i opuštamo se vezom na kraju radnog tjedna, uz dobro društvo.

Najvažnije je što u isto vrijeme učimo uvažavati jedni druge bez obzira na razlike i sposobnosti.

U našoj školi tiho djeluje izvannastavna aktivnost na kojoj vrijedne ruke naših učenika i učenica tehnikom zlatoveza izrađuju čestitke i slike (manje i veće). Ova je aktivnost prisutna u našoj školi od davne 1997. godine. Za to vrijeme izmijenjalo se nekoliko voditeljica. Zadnje dvije godine, vodi nas i poučava vjeroučiteljica Marija Vrdoljak. Svake godine broj učenika se povećava, što znači da se povećava zanimanje za vez kao način provođenja slobodnog vremena. Ono što nas posebno veseli je da imamo i nekoliko hrabrih dječaka.

Tehnika kojom mi radimo zahtijeva preciznost i koncentraciju. Radimo pomoću gotove sheme i sami izrađujemo nove.



Katarina Gogić 6.b

(Ne)poznato o (ne)poznatima

Kako koriste dan...

Što rade kad (ne)rade, naši učitelji. Koliko imaju slobodnog vremena, ako ga imaju, s kim ga dijele, što ih opušta, čemu se raduju...

Marija Vrdoljak— naša vjeroučiteljica
U slobodno vrijeme voli šetati, raditi u vrtu..
Prije je vozila bicikl, a u zadnje vrijeme uzgaja
cvijeće i začinsko bilje. Prije je dosta čitala,
sada ima sve manje vremena. Voli slušati do-
maću zabavnu i duhovnu gla-
zbu.



Viki Erhard-Pacovski— pedagoginja
U slobodno vrijeme pleše jazz dance u plesnom
studiju Temptation. Druži se s prijateljima, šeta
psa i posjećuje kazalište. Nema slobodnog vre-
mena koliko bi željela, a koje bi podijelila s vo-
ljenim osobama.
Kad stigne čita
romane i knjige
iz područja peda-
gogije. Sluša sve
vrste glazbe.



Marija Ivković— profesorica engleskoga i
njemačkoga jezika

Slobodnog vremena ima nekad više, nekad ma-
nje. Nastoji svaki dan učiniti nešto zabavno.
Voli voziti bicikl i čitati. Smatra da je kućni



ljubimac velika
obveza i odgo-
vornost, a kako
živi u stanu ne-
ma uvjete za
njega. Voli gle-
dati komedije.
Sluša sve vrste
glazbe, pomalo.

Silvija Svalina— profesorica glazbene kultu-
re

U slobodno vrijeme čita, pjeva i pleše trbušni
ples. Rado se druži s prijateljima uz kavu. Često
putuje. Prošle godine je posjetila Grčku, a ove
godine Belgiju, Nizo-
zemsku i Luksemburg.
Od filmova voli gleda-
ti trilere i krimiče, ne
voli SF žanr. Voli ži-
votinje i imala je psa,
ali ga je morala ostavi-
ti kod tate u dvorištu
jer sad živi u stanu.
Voli sve vrste glazbe
osim turbo folka.
Jedna od rijetkih koja
misli da ima dovoljno
slobodnog vremena.



U Amsterdamu

Katarina Gogić 6.b

Istraživanje navika učenika nižih razreda osnovne škole

Imaju li bake pravo?

Koliko se današnja djeca igraju, koje su to igre i provode li više vremena na računalu ili se ipak radije međusobno družu?

„Današnja djeca se ne znaju igrati. Mi smo se nekad više igrali vani. Više smo se družili. Ova mladež stalno visi na računalu.“

Jesu li vam poznate ove rečenice?

Meni jesu. Baka ih stalno ponavlja. Odlučila sam istražiti je li to istina, i ako je pokušati shvatiti zašto je tako.

Prema mišljenju psihologa igra predstavlja način na koji djeca uče o sebi i drugima, svijetu koji ih okružuje. Zato smatraju da je važno da djeca imaju svaki dan dovoljno vremena za igru.

Ispitala sam roditelje, baku, djeda, svoje prijatelje i složila popis od 11 igara. To su Vija, Cice mice maramice, Gume, Ledene babe, Crvena kraljica 1,2,3, Kipovi, Ide majka s kolodvora, Skakavac, Čike Mike, Klisa, Školica.

Čike Mike, Klisa i Školica su igre koje su igrali moji djed i baka sa svojim vršnjacima ali i ja sa svojim prijateljima kad smo bili mlađi, a ostale igre su igrali i moji roditelji. Zanimalo me igraju li se današnja djeca istih igara i koliko vremena provode igrajući se. Anketirala sam učenike od prvog do četvrtog razreda svoje škole. Postavila sam im sljedeća pitanja:

1. Koliko poznaju ponuđene igre, 2. Koje od tih 11 igara igraju sa svojim prijateljima, 3. Koliko ih često igraju i 4. Igraju li se češće s prijateljima ili na računalu.

Rezultati su bili sljedeći: od 30 ispitanika 26 učenika zna za igru Vije, i Cice mice maramice, 28 Ledene babe i Kipove. Izdvojila sam samo igre koje su dobile najviše i najmanje rezultata. 28 učenika nije ni čulo za igru Klisa, što me nije iznenadilo jer je to igra koju su igrali u svoje vrijeme djed i baka na otvorenom, na pašnjaku ili livadi. Druga manje poznata igra je Čika Mike za koju nije čulo 22 učenika.

Na drugo pitanje: Koje igre igraju sa svojim prijateljima 28 ispitanika se izjasnilo za igru Ledene babe i Kipove.

Treće pitanje je pokazalo da se djeca rijetko igraju, (njih 17) ovih igara s prijateljima.

Dok je četvrto pitanje pokazalo kako ni bake nisu u pravu. 23 učenika se izjasnilo da se češće igra s prijateljima nego na računalu.

Što rade današnja djeca? Uče ili se dosađuju?

Možda bi rješenje bilo u organiziranju starih igara. Time bismo sačuvali neke igre od nestajanja, a ujedno i poučili mlađe kako se mogu družiti.

Primjer igra Klisa: igra se na otvorenom. Igrač stane na crtu i baca klis(štapić). Tamo gdje padne igrač stane i označi krug koji postaje njegov teritorij.



Ostali igrači pokušavaju dugačkim štapom ubaciti klis u označeni krug, a prvi igrač brani svoj teritorij sprječavajući svojim štapom da se protivnički klisovi zadrže u njegovom krugu. Igra osim druženja i boravka u prirodi razvija motoričke vještine i spretnost.

Druga igra koja se može igrati u kući ili u učionici i koju smo provjerili na sastanku novinarske skupine je igra Čike Mike. To je jedna vrsta igre detekcije. Potrebna su četiri igrača od kojih svatko ima određenu ulogu. Na četiri papirića se napišu zadane uloge. Lopov, žandar, sudac i Čika Mika. Jedan igrač baca papiriće u zrak, a ostali, uključujući i njega, hvataju papiriće. Uloga koju je igrač otkrio čitajući svoj papirić je tajna. Otkriva se samo Čika Mika koji mora pogoditi tko je lopov i izgovara sljedeće riječi: "Čika Mika, ukrali mi bika sa dva roga, vita roga sumnjam na ovoga." Ako pogodi tko je lopov, sudac određuje lopovu kaznu, žandar je izvršava. Ako ne pogodi, kaznu dobiva Čika Mika. Kazne su bile packe, škakljanje i slično.

Na kraju zaključujem, baka je djelomično u pravu jer se današnja djeca ne igraju dovoljno, ali ne provode ni puno vremena na računalu. Slažem se sa psiholozima koji kažu da je igra važna jer potiče maštu, oslobađa od straha, a isto tako uči djecu da se suočavaju i s porazom i s pobjedom.

Dana Jakšić 8.b

Treće mjesto u natjecanju iz hrvatskoga jezika

Luka –jeziko(s)lovac

Od početka prošle školske godine sam polazio dodatnu nastavu iz hrvatskoga jezika. Pripremao sam se na zadacima koje sam dobivao od nastavnice svaki utorak. To me posebno veselilo jer nije bilo učenja nego razumijevanja. Nakon 3. mjesta na školskom i 2. na županijskog nisam znao što će biti dalje. Međutim, nekoliko dana nakon županijskog natjecanja nastavnica Husić me nazvala i rekla mi da sam prošao! Taj sam cijeli dan proveo u skakanju po kući od sreće. Tek sam se sutradan spustio na zemlju i shvatio da ću se morati dobro pripremiti. Saznao sam i gdje se XV. Državno natjecanje u poznavanju hrvatskoga jezika održava - u Omišu, od 9. do 11. svibnja 2010. godine.

U Omiš smo krenuli ujutro u 7 sati. Došavši na mjesto polaska, vidio sam i druge učenike koji su mi se činili prilično mirni, za razliku od mene. Međutim, nakon prva dva sata vožnje nervoza je nestala. Pretpostavljam da je to zato što sam osjećao kao da se vozim čitavu vječnost. Napokon smo došli oko 17 sati. Smjestili smo se u hotel Brzet. Moj je cimer također bio iz Osijeka; također se zvao Luka, ali je bio godinu stariji. Nakon smještaja u hotel otišli smo na večeru, a zatim na svečano otvorenje.

Otvorenje je bilo odlično. Većinu pjesama otpjevale su klape između kojih bih htio izdvojiti školsku klapu Bepo. Tamo smo dobili biltene i kape. Nakon otvorenja vratili smo se u hotel na zasluženi odmor.

Drugoga dana natjecanja, nakon doručka, otišli smo u OŠ Josip Pupačić na pisanje testa. Natjecanje je započelo u 10 sati, a završilo u 11:30. Dok smo mi pisali test, mentori su otišli pogledati predstavu „Bazen u dvorištu“ Gradskog kazališta „Mali princ“. Blago njima! Čim su počeli dijeliti testove, još sam nekako bio siguran u sebe, ali kad sam vidio 1. pitanje moje se samopouzdanje raspršilo. Jednostavno mi ništa nije padalo na pamet. Tek sam se nakon 10 minuta pribrao i shvatio da ja znam odgovor na to pitanje koje uopće nije toliko teško. Ruka mi je nakon toga poletjela i riješio sam test 20-ak minuta prije roka. Vratili smo se u hotel na ručak. Uslijedio je izlet u Omiš. Obišli smo rodnu kuću Jure Kaštelana, HE Zakućac, sam Omiš (tamo smo se umalo izgubili jer je nastavnica htjela nešto kupiti), utvrdu Mirabela (ili Peovica)... sve u svemu bilo je odlično.



Slavlje u razredu

Sa vrha Mirabele je bio prekrasan pogled, ali sam, ovako smotan, zaboravio fotoaparat. Kada smo se vratili, izvjesili su neslužbene rezultate. Nisam očekivao ništa posebno, a to sam i dobio; na listi sam bio dvanaesti. Tek sam nakon 5 minuta primijetio da nisam bodovno poredani, nego smo izmiješani. Prema bodovima sam bio treći! Nedostajalo mi je 2 boda za 1. mjesto. Otišli smo natrag u učionice na pregled svojih testova. Kada sam pregledao svoj test, smijao sam se kao nikada u životu. Umjesto *bjesan* sam napisao *bjesan*, a umjesto *odolijevati* – *odoljevati*. Sa smiješkom na licu, vratio sam se u hotel na večeru.

Posljednjeg dana natjecanja smo otišli u poznato omiško odmorište Radmanove Mlinice. Nervozu me uhvatilačim smo ušli u autobus. Tamo je trebala biti objava konačnih rezultata i podjela priznanja. Prvi na redu je bio 7. razred. Kada su me prozvali, nisam znao kamo da pogledam. Uz priznanje sam dobio i „Rječnik hrvatskoga jezika“ Vladimira Anića te roman „Mirisi, zlato i tamjan“ Slobodana Novaka. Nakon dodjele bio je bogati ručak. Vratio sam se na mjesto odakle smo krenuli oko 22 sata. Tamo su me čekali roditelji. Iako ono nije pretjerano udaljeno od Josipovca, kući sam se vratio tek oko 22:45. Nastavnica je bila puna dojmova koje je željela podijeliti s mojim roditeljima, a ja... ja sam samo bio umoran. No dobro. Kada sam napokon došao u školu imao sam što vidjeti. Nastavnica je organizirala proslavu u razredu! Od njih sam dobio knjigu o samurajima, a bilo je i grickalica. Sada sam ja trebao ispričati što sam sve doživio u Omišu. To sam napravio u puno kraćim crtama nego ovdje. U Omišu sam se odlično zabavio, ali ono što su mi pripremili je nadišlo sva moja (ne)očekivanja.

Luka Banović 8.a

Luka Banović 8.a

I ove godine smo se ponovili...

NOVALICA

NOVI UČENICI

Stjepan Merkaš je novi učenik 3.a razreda. Došao nam je iz OŠ Vijećnac u Osijeku. Stekao je puno novih prijatelja i ne žali za starom školom.



Luka Horvat je krenuo u 3.b. razred ove godine. Prije je išao u OŠ Višnjevac. Kaže da mu je u našoj školi bolje nego u bivšoj. I on je upoznao mnogo novih prijatelja.



Pripremila Matea Krauz 5.b

NOVI UČITELJI

Stjepan Šop je naš novi vjerručitelj.

Evo što nam je otkrio o sebi: "Ugodno mi je raditi u OŠ Josipovac. Suradnja s kolegama i ostalim zaposlenicima je odlična, a učenici su me ugodno iznenadili svojim prihvaćanjem. Pripremam se zasnovati obitelj, imam brata svećenika, veseo sam i šaljiv.

ŽIVOTNI MOTO: Živjeti ljubav kako bi donijeli Isusa svakom."



Ana Mišević je profesora biologije i kemije.



U našoj školi predaje prirodu 5. razredima.

"Sviđa mi se u OŠ Josipovac, kolegice i kolege su jako ljubazni, a učenici su dobri. Hobi mi je čitanje knjiga.

Nikada ne bih mijenjala svoje zanimanje, studij biologije i kemije je ispunjenje mojih snova."

Ivana Denisov je profesora biologije i kemije.

"Škola je vrlo lijepa, naročito ovako obnovljena. Za nju me vežu uspomene iz djetinjstva, pa zaista uživam radeći tu. Majka sam dvojice dječaka. Volim kuhati i peći kolače, a volim ih i jesti. Uživam u šetnji i vožnji biciklom. Volim druženje s prijateljima, a ne volim gledati TV. Hobi mi je čitanje i vožnja biciklom.

ŽIVOTNI MOTO: Upornost se isplati."



Pripremila Janja Mihaljević 5.b

PUTOPIS

Učenici četvrtih razreda na izletu u Zagrebu Jedan dan u metropoli

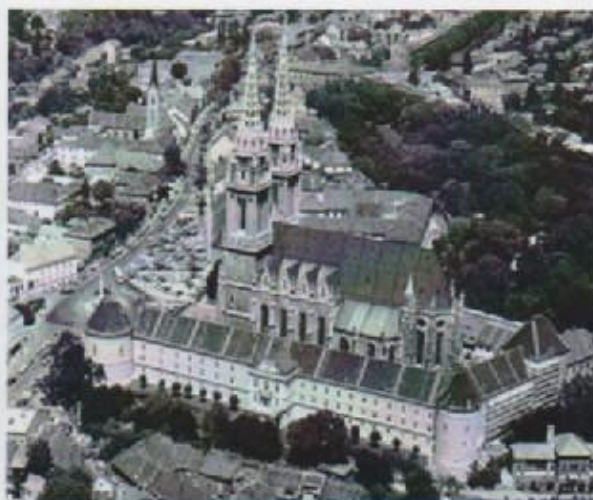
Svake se godine četvrti razredi opraštaju od svojih učiteljica jednodnevnom izletom. Ove godine krenuli smo na put 8. lipnja u 6:00 sa svojim učiteljicama Gabrijelom Radić i Nadom Repinac.

Prvo smo posjetili Tehnički muzej u kojem su nas posebno dojmili Planetarij u kojem je nebo prikazano stvarno, te prikaz rudnika u kojem smo se upoznali s jednom od najstarijih ljudskih djelatnosti. Usput smo zavirili i u kabinet Nikole Tesle i divili se njegovim slavnim izumima.



Puni utisaka krenuli smo na ručak, a poslije na razgledavanje Gornjeg grada i Kaptola.

Vozili smo se uspinjačom do kule Lotrščak gdje smo uživali u pogledu na Zagreb koji nam se činio kao na dlanu. Pješice smo se spustili do Kamenitih vrata.



Fotografirali smo se na klupi u društvu kipa književnika Matoša. Uz crkvu sv. Marka i Hrvatski sabor obišli smo i Trg bana Josipa Jelačića te se osvežili na Manduševcu. Katedrala nas je ostavila bez daha, a kao šećer na kraju zadnja postaja nam je bio ZOO u kojem smo uživali u prirodi i mnoštvu raznolikih životinja, ponajviše majmunima, koji su nam plazili jezike i izazivali nas na dvoboj. Izlet će nam ostati u sjećanju zbog brojnih sadržaja, a i zbog zadnjeg provoda s našim dragim učiteljicama.

Matea Krauz 5.b

Škola u prirodi Zlatna Gređa



Dogovor u tijeku

U svibnju 2010., bivši 5. razredi, išli su na izlet u Zlatnu Gređu sa svojim razrednicama Blaženkom Grbeša i Vlatkom Mihaljević. U Zlatnoj Gredi su nas dočekali voditelji koji su



Potezanje užeta

nas podijelili u dvije skupine: Orlove i Jelene. Orlovi su u učionici mikroskopom proučavali mikroorganizme, a Jelene su proučavali šumu i močvarno područje Zlatne Grede. Nakon učenja u prirodi, igrali smo igre na otvorenom, potezanje užeta i i lovice. Uslijedio je zasluženi odmor i užina. Skupine su zamijenile zadatke i nastavile s radom. Nakon obavljenih zadataka, razrednice su nas iznenadile odlaskom u McDonalds i na sladoled. U Josipovac smo se vratili u ranim poslijepodnevnim satima.

Katarina Gogić 6.b

EKSKURZIJA OSMIH RAZREDA

PUT PO DALMACIJI

PRVI DAN

Na našu završnu ekskurziju u sedmom razredu krenuli smo 1. rujna 2010. (srijeda) u 5 sati. Svi smo pomalo bili umorni i neispavani, ali i uzbuđeni zbog tih dugo očekivanih pet dana. Naše odredište bio je Biograd, hotel Bole-ro. Na putu do Biograda posjetili smo Plitvička jezera koja će nam zasigurno zauvijek ostati u lijepom sjećanju. Nakon dugog hodanja Plitvicama sjeli smo u autobus i krenuli prema hotelu. U hotel smo došli oko 18 sati, podijelili ključeve soba i smjestili se. Imali smo vremena za odmor i spremanje. Nakon što smo se smjestili, otišli smo na večeru, a zatim i u šetnju Biogradom.



Na Plitvicama



Kratki predah

DRUGI DAN

Drugi dan nakon doručka krenuli smo u Zadar. Razgledavali smo staru jezgru grada, te slušali neobične zvukove orgulja i divili se pozdravu suncu. Nakon razgledavanja Zadra imali smo nešto slobodnog vremena da prošetamo i kupimo koju stvarčicu. Popodne smo se vratili u hotel, otišli na ručak i nakon ručka na kupanje! Navečer smo bili u disku, isplesali se i ispjevali te se vratili u hotel.

TREĆI DAN

Probudili smo se oko pola 8, na brzinu se spremili i otrčali na doručak. Nakon obilnog doručka otišli smo u razgledavanje slapova Krke. Vozili smo se brodom i uživali u predivnom pogledu. Fotoaparatom smo zabilježili svaki zajednički trenutak našeg putovanja kako bi imali lijepe fotografije kao uspomene.

ČETVRTI DAN

Nakon doručka spremili smo se i otišli na Paklenicu. Hodajući stazom vidjeli smo turiste kako se penju no mi to nismo iskušali. Hladnoća nam nikako nije „ubila“ atmosferu.

Kada smo se vratili u hotel spremili smo se za ručak i otišli na kupanje. Navečer smo se već polako počeli pakirati.

PETI DAN

I tako došao je kraj. Spakirali smo kofere, smjestili ih u autobus i krenuli kući. Svima je bilo žao, ali vratit ćemo se mi sigurno. Raspoloženje u autobusu bilo je veselo. Oko 21 sat stigli smo pred školu i ugledali naše roditelje kako nas nestrpljivo iščekuju. U ponedjeljak smo svi krenuli u školu, zadnju zajedničku godinu, s puno utisaka s ekskurzije i bliži nego ikad.



Dečki uživaju u pogledu.

Monika Maligec 8.b

8.a



8.b



NAŠI OSMAŠI—GENERACIJA 2010./2011.

8.b

Matej Bičanji (Mata): odličan prijatelj, s njime nikada dosta smijeha
Dora Bošnjak: odlična prijateljica, uvijek spremna pomoći
Magdalena Ilić (Ilička): razredna zabavljačica, voli pjevati i plesati
Diana Jakšić: tiha i povučena, dobra učenica i odlična prijateljica
Augustina Kušenić (Kušo): s njom nikada nije dosadno, za zabavu uvijek spremna i super prijateljica
Ivan Majhen: zabavan i super prijatelj
Monika Maligec (Maligecka): otvorena i otkučena cura koja se voli šalit i družiti s prijateljima
Matej Moržan (Moržo): odličan prijatelj. Zabava mu je na prvom mjestu.
Filip Ordog (Fićo): odličan prijatelj i učenik, uvijek spreman pomoći
Mario Pavić: tih, miran i povučen, vrlo dobar učenik, dobar prijatelj
Matija Pavić (Pava): naš razredni zabavljač, uvijek spreman na šalu, odličan prijatelj, sport mu je jača strana, cure čuvajte ga se u srednjoj školi
Meri Perošević: dobra i zabavna prijateljica, voli sve ali knjigu ne
Marija Preleec (Mare): svojim provalama i šalama zabavlja cijeli razred, dobra prijateljica i uvijek spremna pomoći
Sara Sukić: vesela i hiperaktivna osoba, voli se šaliti i super prijateljica
Doris Šebeni (Doky): otkučena osoba, super prijateljica i uvijek spremna pomoći
Karla Špiranec (Bieberka): odlična učenica i prijateljica, voli Justina Biebera, uvijek spremna pomoći
Patrik Šumiga: nekada tako tih, a nekada tako glasan, voli se šaliti, dobar prijatelj
Marijan Vakoš: odličan zabavljač, svaki dosadni sat pretvori u zabavu. I plodovi zemlje su super emisija kad treba učiti

Monika Maligec 8.b

8.a

Alen Amšlinger (Šlinga): dobar prijatelj
Luka Banović: naš razredni "štreberko", uvijek nasmijan i spreman pomoći
Beata Blatnik (Bebe): super prijateljica, spremna pomoći
Daria Bošnjak: vesela i rasplesana učenica i prijateljica
Marina Galović (Mare): mala dobra prijateljica i učenica
Domagoj Horvat (Dodo): njegovih "šala" nikad dovoljno
Ana Janješić (Nana): tiha, povučena, odlična učenica i prijateljica
Renata Josipović (Rena): naša pjevačica i super prijateljica
Ana Kapoši (Pošika): naša obožavateljica Michaela Jacksona
Nikolina Klasiček (Nina): vesela prijateljica, razredni slavuj
Antonio Komloši (Kombla): kombajni su mu jača strana, naš razredni sat i dobar prijatelj
Nino Kranjec (Mali): sitni, hiperaktivni dodatak našem ludom razredu
Vedran Marić (Veki): s njim glupiranja nikad dosta, super prijatelj
Valentina Prenković (Prenki, Tina): "luda", zabavna, smiješna, dobra prijateljica
Eva Radanović: (Pingvin) naša razredna predsjednica, zabavna i uvijek spremna pomoći
Antonio Rođak (Rođo): njegovih komentara nikad dosta, super prijatelj i učenik
Iva Romić: zabavna i tiha prijateljica i spremna pomoći
Dora Roguljić: naša plavušica i jahačica, dobra prijateljica i uvijek nasmijana
Lucija Sablić (Cuculija): naša "crvenperka", odlična prijateljica i otkvačena
Leon Uvanović (Leo): naš razredni "zbunki"
Tomislav Zrno: razredni zabavljač, dobar sportaš, zabava mu je na prvom mjestu
Martina Žužić: tiha i povučena i uvijek nasmijana i vesela

Nikolina Klasiček 8.a

Zbog tehničkih problema ispuštena je stranica o učenicima 2.a i 2.b i njihovim učiteljicama u prošlom broju Karašice. Zato ove godine započinjemo s njima rubriku VIJESTI s napomenom da su to sada razredi 3.a i 3. b

Mali Josipovčani iskoristili akciju besplatnog upisa Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek.

SVI U BIBLIOBUS!



Povodom Mjeseca knjige od 9. do 13. studenoga 2009. trajala je akcija Gradske i sveučilišne knjižnice u Osijeku tijekom koje su svi novoprijavljeni članovi mogli dobiti člansku iskaznicu potpuno besplatno. To je bila jedna od mnoštvo aktivnosti Knjižnice organiziranih u povodu Mjeseca knjige. Učenici 2. b i učiteljica Snježana Glavaš, iskoristili su petak 13. i u tu svrhu «okupirali» bibliobus na mjesnom stajalištu u Josipovcu. Svi su predali osobne podatke i zahtjev za učlanjivanje koje su prethodno odobrili njihovi roditelji.

Voditelj bibliobusa je strpljivo odgovarao na sve upite, a daci su se oduševili kada su saznali da će dobiti godišnju obiteljsku iskaznicu koja im omogućava podizanje čak 7 knjiga odjedanput! Dok su mali đaci razgledavali police prepune knjiga, voditelj bibliobusa je pripremio raspored vožnje bibliobusa i letak o uvjetima posudbe. Pitanja su pljuštala sa svih strana, pa je živost u autobusu privukla još neke potencijalne korisnike. Zato su mali daci su iz bibliobusa izašli zadovoljni i ponosni. Bio je ovo petak trinaesti za pamćenje!

Učenici drugoga razreda posjetili Zdravstvenu stanicu Josipovac

“DA LI INJEKCIJA BOLI?”

Ovo je samo jedno pitanje u nizu koje su znatizeljni učenici 2.a i 2. b razreda postavili ljekarnici i liječnici u Zdravstvenoj stanici Josipovac. Tu su se našli u petak, 5. veljače, sa svojim učiteljicama Melitom Košutić i Snježanom Glavaš, kako bi u okviru izvanučionične nastave saznali ponešto o radu zdravstvenih ustanova. A saznali su mnogo toga. Teško je nabrojiti sva pitanja koja su mali daci zapisali u svoje bilježnice pripremajući se za ovaj susret. Pokoje pitanje je i nasmijalo domaćine: ljekarnicu Marijanu Gibičar, doktoricu Boguslawu Pikulski-Pervan i sestru Marinu Tomljanović. Strpljivo su odgovarale na svako pitanje, pa čak i na ono: “Da li injekcija boli?” Znaju one da mališane injekcija boli iako ih svaki put uvjeravaju: “Nećeš ništa osjetiti!”

Svi smo se nasmijali odgovoru: Nekog boli a nekog ne! Tako je, kroz smijeh i šalu, malo-pomalo, nestao strah od bijele «kute», a i vrijeme predviđeno za posjet. Ljekarnica je počastila male đake čokoladom, sestra ponudila zanimljive letke i mjerače visine...

Nažalost ne napuštaju svi ovako zadovoljni zdravstvene ustanove. Dok ga imamo, nismo svjesni koliko je važno: ZDRAVLJE je najveće bogatstvo! A liječnicima, ljekarnicima i medicinskim sestrama dugujemo zahvalnost što nam pomažu sačuvati to blago.



Sara Mihaljević 2.b

Opet na početku

Nakon dugih ljetnih praznika zazvonilo je školsko zvono. Ali za nas ne kao nekad, bezbrižno i uobičajeno. Već prvi dan imali smo 6h. Novi nastavnici, nove učionice i mnogo, mnogo više obaveza i učenja. Već mjesec i pol dana traje škola, a mi još i ne shvaćamo da je 5.r. puno teži i sa puno više odgovornosti. Dobili smo nove predmete, svaki predmet je na svoj način težak, gradivo opširnije i napornije. Ako želimo i dalje

rezultate, moramo puno više i duže provoditi uz knjigu kako bi ostvarili što bolji uspjeh. Provela sam anketu u mom razredu i prema mišljenju mojih prijatelja najteži predmet je Njemački, a najdraži Tjelesna i zdravstvena kultura. Sanja Skrenković je učiteljica matematike i ujedno naša razrednica. Puna je razumijevanja i mislim da smo joj prirasli k srcu. Učiteljica Lidija Galović nam je jako zanimljiva zbog svoje dobrote i tepanja ("PILICOVI MOJI MALI !!!")

Josipa Bekić 5.b

Dan sjećanja na Vukovar

Učenici i učitelji naše škole dostojanstveno su odali počast svim žrtvama poginulim u obrani grada Vukovara paljenjem svijeća na školskom igralištu, u utorak, 16. studenoga 2010. Ovaj put su svojim tijelima oblikovali poznati simbol grada Vukovara: vodotoranj. Nakon prošlogodišnje Vučedolske golubice, i siluetu ovog zdanja je na školskom igralištu iscrtala nastavnica Vedrana Belanović. Zahvaljujući djelatnicima HEP-a, sve je fotografijom iz zraka zabilježio fotograf.

Na samu godišnjicu pada grada, 18. 11. 2010. učenicima je prikazana prigodna prezentacija a u holu škole je uređen pano. Sva događanja je popratio članak objavljen u Glasu Slavonije.

Bruno Bašić 3.b



Fotograf: Martin Prpić

Lutkari s pčelarima



U subotu, 20. studenog 2010. godine, lutkari naše škole predstavili su nas u najljepšem svjetlu.

U dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku organizirana je 4. manifestacija pčelara Osječko-baranjske županije

na kojoj su naši lutkari, učenici 2. razreda, dramatzirali lutkarsku predstavu Pčelica Maja u paukovoju mreži. Marta Klasić, Petra Barišić, Paula Špiranec, Klara Marojević i Filip Pešerović bili su uistinu pravi mali glumci-lutkari i kao profesionalci na "daskama što život znače" odigrali igrokaz bez treme i pobrali dugi pljesak i veliku pohvalu organizatora. I dogodne će biti na tom mjestu. Dodite i vi!

Voditeljica lutkara Margareta Terzić

Radovi na školi

Početak nastavne godine započeli su i dugo očekivani radovi na školi. Obnovljena je električna instalacija, parket u učionici, postavljena instalacija za klimouređaje, promijenjeni dotrajali drveni prozori. U sportskoj dvorani je promijenjen parket i oličeni su zidovi. Zbog radova je promijenjen i uobičajen raspored rada: sati su skraćeni pet minuta a poslijepodnevna smjena je započinjala s radom u 11,05 h kako bi se radovi mogli nesmetano odvijati od 14:00 sati.

Nastava se nerijetko odvijala na hodnicima. Tako se mogla vidjeti i ova neobična kombinacija: dopunska nastava iz matematike za prvi i treći razred na jednom mjestu s tri učiteljice!

Ivana Betlehem, 3.b

Sveti Nikola



Ponedjeljak je za većinu školaraca najteži dan: početak novog tjedna nakon bezbrižna vikenda. No, tako zasigurno nije bilo 6. prosinca 2010. kada je u našu školu došao sveti Nikola. Dobro, i prvašići su primijetili da je to naš domar Mladen, ali im taj detalj nije omeo uživanja u tradicionalnoj priredbi koju priređuju učenici od prvog do četvrtog razreda svetom Nikoli u čast. Bilo je tu pjesme, recitacija, igrokaza i plesa. Mališani su i ovaj put dokazali da zaslužuju slatke paketiće koje je sveti Nikola poslao kako njima, tako i učenicima viših razreda.

Tin Mikula 3.b



Što će nam donijeti sveti Nikola?

Humanitarni koncert i božićna priredba

Raspjevani Josipovac

Na poticaj naše v.d. Vlatke Mihaljević, organiziran je humanitarni koncert u dvorani OŠ Josipovac. Koncert je održan na Svetog Nikolu, 6. prosinca 2010., a glavni organizatorica, ali i suduonica programa bila je naša profesorica Silvija Svalina. Sredstva prikupljena od kupovine karata namijenjena su dovršetku radova na obnovi škole. Osim koncerta pripremljena je i izložba likovnih radova učenika naše škole, koje su pripremile učiteljice razredne nastave i profesorica likovne kulture Vedrana Belanović.



Naša profesorica i Mario Roth

Na koncertu su nastupili razni izvođači, uglavnom učenici naše škole. Među njima izdvajamo plesnu skupinu OŠ Josipovac s koreografijom "Biti netko" koju je pripremila pedagoginja Viki Erhard-Pacovski, solisti Amalija Koprivnjak, Gloria Sirovec, Nikolina Klasiček, Tena Loinjak, koje je uvježbala naša profesorica Silvija Svalina. Nastupio je i tamburaški sastav "Zlatni klas" i Mario Roth, voditelj Gradskog radija i pjevač grupe "Vigor". Svaka čast našoj učiteljici Silviji, za organizaciju, ali i nastup kojim nam je pokazala zašto je bila pobjednica festivala "Goli glas".

Koncert je bio pun pogodak. Sportska dvorana je bila puna, svi su se vrlo dobro zabavili, a prikupljena su i značajna sredstva za školu.

15. prosinca održana je i tradicionalna božićna priredba. U priredbi su sudjelovali učenici svih razreda naše škole zajedno sa svojim učiteljicama. Učenica Paola Rešetar nam je poželjela lijepe želje, a nastupili su i Mali Englezi, Ritmička skupina, Mali lutkari s igrokazom Veseli Božić, Mali recitatori, zbor, Mala drama. Kao šećer na kraju je nastupio učiteljski zbor koji je uvježbala Silvija Svalina.



Učiteljski zbor

Matea Krauz 5.b

Sportaši-rekreativci pomažu OŠ Josipovac

Malonogometni turnir

Nakon što je športska dvorana otvorena humanitarnim koncertom učenika i nastavnika škole, 11. prosinca organiziran je malonogometni turnir kojim se kroz kotizaciju ekipa nastavlja s prikupljanjem sredstava za nastavak obnove škole. Od v.d. ravnateljice Vlatke Mihaljević saznali smo da će se nastaviti s organiziranjem dvoranskih sportova kako bi se prikupila sredstva i za nastavna pomagala. Turnir je okupio osam ekipa iz Josipovca, Višnjevca i Retfale. Svaka je ekipa donirala po 200 kuna, a ekipa višnjevačkog Poljoprivrednog instituta 400,00 kn, tako da je ovom prigodom prikupljeno 1800,00 kn. Jedini uvjet koji je postavljen je bio da ekipe budu sastavljene bar dijelom od bivših učenika ili djelatnika OŠ Josipovac.

Do sada je u školi obnovljena sportska dvorana i promijenjeni su prozori. Pobjednik ovog humanitarnog turnira bila je ekipa Caffè bar "Baza" iz Višnjevca.



Pobjednici

Diana Jakšić 8.b

NATJECANJA 2009./2010.

Učenici OŠ Josipovac pokazali su zavidan uspjeh na različitim natjecanjima u 2009./2010. školskoj godini. Na 7 školskih natjecanja sudjelovalo je 65 učenika, na županijskoj razini sudjelovalo je 7 učenika, a na državnoj razini sudjelovalo je dvoje učenika.

LIDRANO



Školsko natjecanje održano je 13. siječnja 2010. godine, dok se županijsko natjecanje održalo 11. veljače 2009. godine.

Mentorica je bila Marija Rastovski. Kategorija u kojoj su se učenice natjecale je samostalni novinarski rad.

Sudjelovale su: Iva Romić (7.a) – županijska razina i Dijana Jakšić (7.a)-općinska razina



Najuspješniji matematičari

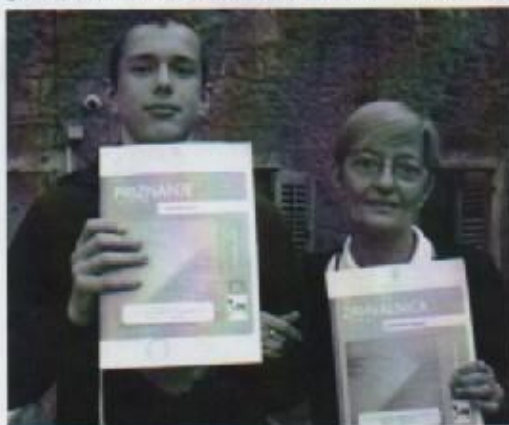
“KLOKAN BEZ GRANICA”

Mentori: Sanja Skrenković, Snježana Glavaš, Ružica Sitar.

NATJECANJE IZ HRVATSKOGA JEZIKA

Školsko natjecanje održano je 22. siječnja 2010. godine, dok se natjecanje na županijskoj razini održalo 25. veljače 2010. godine. Državno natjecanje bilo je 9.-11. svibnja 2010. u Dubrovniku. Mentorice su bile: Jadranka Husić i Lidija Galović.

Državna razina: Luka Banović, 7.a – 3. mjesto
Županijska razina: Ana Janješić, 7.a – 10. mjesto



Mali matematičari sa svojim voditeljicama

Učenici: Bruno Bašić, 2.b, Karla Kocijan, 3.b, Luka Marjanović, 5.

NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Školsko natjecanje održano je 28. siječnja 2010. godine. Županijsko natjecanje održano je 9. ožujka

NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Školsko natjecanje je održano 4. veljače 2010. godine, dok je županijsko natjecanje održano 15. ožujka 2010. godine. Mentorice su bile Sanja Skrenković, Gabrijela Radić i Nada Repinac.

Županijska razina: Petra Strmečki, 5.a – 1. mjesto, Luka Banović, 7.a – 2. mjesto

Regionalna razina: Petra Strmečki, 5.a – 7. mjesto



NATJECANJA 2009./2010.



NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

Školsko natjecanje održano je 1. veljače 2010. godine. Županijsko natjecanje održano je 8. ožujka 2010. godine.

Mentor je bio Zvonimir Stipešević.

Županijska razina: Petra Strmečki, 5.a– 6. mjesto

EUROCHILD 2010.COMPETITION

Učenici: Renato Rudež (8.a), Silvija Slukan (8.a), Ana Maria Ištoković (8.a), Monika Bikadi (8.b) Ivan Vrbančić (8.b)

Mentorica su: Snježana Štark

NATJECANJE IZ LIKOVNE KULTURE

Školsko natjecanje održano je 26. veljače 2010. godine. Županijsko natjecanje održano je 22. ožujka 2010. godine.

Državna razina od 27.-28. svibnja 2010.

Mentorice su bile Snježana Glavaš i Vedrana Belanović.

Državna razina: Sara Mihaljević, 2.b,
Valentina Betlehem, 5.a

Županijska razina: Domagoj Horvat, 7.a

NATJECANJE IZ PROMETA

Županijsko natjecanje održano je 19. travnja 2009. godine.

Mentorica je bila Mirjana Vukelić.

Županijska razina:
Sara Banjac, 5.b



"Englezi" s mentoricom



Valentina Sara s mentoricama



Naši likovni umjetnici

Na raznim likovnim natjecanjima sudjelovali su:

Luka Šoma
Ivana Betlehem, Nera Roguljić, Dario Komloši, Luka Marjanović, Ivona Hojsak – izložba u Mimari; Kristina Najduček, Sandra Ljubičić, Silvija Slukan, Ana Maria Ištoković – Olimpijada kulture

16.SUSRET MALIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE

Učenica: Renata Apatić (6.a)

Pjesma nam u srcu: Susret mladih pjesnika Slavonije
i Baranje

Učenici: Tomislav Agatić (6.a)

Ana Maria Ištoković (8.a)

Mentor: Lidija Galović



Renata i Tomislav s mentoricom

MNOGOBROJNA ŠPORTSKA NATJECANJA

Održavala su se tijekom cijele školske godine pod vodstvom Kazimira Husića



Učitelj Kazimir Husić dijeli diplome



Tomislav Zrno s razrednicom Jadrankom Husić

SPORTSKI USPJESI 2009./2010.

Ime i prezime učenika	Razred	Disciplina	Uspjeh
1. Nora Grevinger	3.b	Plivanje	
2. Zvonimir Marojević	3.b	Plivanje Štafeta	1. mjesto
3. Ivan Glogač	4.a	Nogomet NK Višnjevac	Finale Grada Osijeka za limače
4. Alena Vekić	4.a	Tae kuon do	4 puta 3. mjesto
5. Andrej Rešetar	4.b	Atletika	4 puta 1. mjesto
6. Luka Hren	4.b	Nogomet NK Višnjevac	Finale Grada Osijeka za limače
7. Tomas Šumiga	4.b	Nogomet NK Osijek	Finale Grada Osijeka za limače
8. Luka Kutnjak	6.a	Plivanje Štafeta	1. mjesto
9. Tomislav Zrno	7.a	Skok s motkom	1. mjesto
10. Filip Krstić	8.b	Plivanje pojedinačno Štafeta	1. mjesto
11. Ivan Vrbanić	8.b	Plivanje Štafeta	1. mjesto

Učenici Razredne nastave sudjelovali su u projektu «Čudesne ulice»

Male Josipovčanke nasred «čudesne ulice»



Maja i Ivona se dogovaraju

MAJA: Koji je danas dan?

IVONA: Kako ne znaš? Subota, 4. rujna 2010.-dan prezentacije projekta Čudesne ulice.

Udruga «Breza» je pozvala svu ovu djecu i njihove roditelje na manifestaciju «Zemlja bez granica».

MAJA: Kao da ja to ne znam!

Pa zato su učenici Razredne nastave naše škole i napravili ove štandove: Pijaonicu i Njamalicu!

IVONA: A naš je zadatak izčarobirati čarobne napitke, kolačiće i zalogajčiće za sve

posjetitelje čarobnih ulica Snovograda ili Tvrde, kako hoćeš.

Upotrijebi maštu! Budi kreativna!

MAJA: Dobro, valjda će nam pomoći i roditelji. Ja sam više za timski rad i međugeneracijsku suradnju.

Nasmiješi se, ona nas upravo fotografira!

IVONA: Ne brini se. Tu su učiteljice: Margareta Terzić, Melita Košutić, Andrijana Sili, Ružica Sitar i Snježana Glavaš. A ako zatreba, priskočit će i pedagoginja Viki.

MAJA: Eno moje tete! Nadam se da je donijela sve muffine koje smo cijelo prijepodne pripremale. Uh, baš su fini oni čokoladni!

IVONA: Možda ti ostane koji, kad prođe gužva.

MAJA: Ja se ipak nadam da ćemo ih sve prodati. Tako ćemo sakupiti potreban novac za razrednu ekskurziju.

Već se veselim!

IVONA: Onda brže radi i ne pitaj koji je dan!



U Tvrđi

Maja Burda i Ivona Klarić, 3.b

STOP NASILJU MEĐU DJECOM

Imala sam matematiku. Nastavnica iz matematike me poslala kod pedagoginje. Pedagoginja mi je rekla da sam izabrana da predstavljam OŠ Josipovac na četvrtom susretu Mreže škola bez nasilja. Ono se održavalo 11. i 12. studenog 2010.g u Zagrebu s temom „Održivost programa prevencije vršnjačkog zlostavljanja i Mreže škola bez nasilja“. Bila mi je čast predstavljati našu školu na jednom tako velikom skupu. Bile su sve škole iz Hrvatske koje imaju status škola bez nasilja, škole koje prvi put dobivaju status i škole koje obnavljaju status. Iz Osijeka smo krenuli 11. studenog u 05:30h. Bilo je predstavnika iz puno škola iz Osijeka i okolice. Iako smo bili umorni i neispavani brzo smo se opustili. Upoznala sam puno novih prijatelja. U Zagreb smo stigli u 09:00 i morali smo se registrirati, a stvari smo ostavili u sali za sastanke zato što sobe nisu bile spremne. Malo smo se odmorili i pripremili za svečano otvorenje skupa, pozdravni govor, zahvala sponzorima i svečana dodjela priznanja novim školama i školama koje obnavljaju status. Nakon toga otišli smo na ručak gdje smo se dobro najeli i dobili energije za nastavak rada. Nakon napornog radnog dana otišli smo na večeru. Kao šećer na kraju radnog dana gledali smo forum teatar. Zadivili su nas svojom glumom i maštovitošću.



Diana i pedagoginja

Slažemo se s Dianom

Drugi dan kad smo se probudili spakirali smo kofere i krenuli na doručak. Skupili smo snage za drugi dan. Počeo je rad u skupinama gdje smo se kao i uvijek dobro zabavili. Poslije pauze zajedno smo donijeli zaključak i svoj rad predstavili odraslima. Rastali smo se od prijatelja i krenuli kući. U autobusu je bilo zabavno zato što smo se svi već poznavali. Meni je bilo jako lijepo i voljela bi to ponoviti.

Diana Jakšić 8.b

GLORIJIN HAIKU

26. studenoga 2010. godine održao se 17. susret pjesnika Slavonije i Baranje u Cerniku. Učenica naše škole **Gloria Sirovec** iz 7.b razreda je s haiku pjesmom „Proljeće“ sudjelovala na tom Susretu.

Reci nama nešto ukratko o susretima.

Prvo smo se svi okupili u „OŠ Matija Gubec“ u Cerniku. Zatim je u mjesnoj crkvi održana misa te smo poslije mise otišli na doručak. Kasnije je održan program u dvorani. Svi sudionici Susreta su čitali svoje pjesme

Koji su tvoji dojmovi?

Taj je susret za mene bio nešto novo, neuobičajeno.

Jesi li možda nekog upoznala ili nešto saznala na susretu?

Da. Upoznala sam novu prijateljicu. Helenu Filipović iz Dragalića.



Gloria i Jakov

Koja je tema tvoje pjesme?

Tema moje pjesme je proljeće.

Koja ti je bila inspiracija za pjesmu, je li to tvoje najdraže godišnje doba?

Moja je inspiracija veoma neobična, nimalo pjesnička, naime željela sam odličnu ocjenu.

Želiš li nam još nešto reći?

Da, rado. Za sudjelovanje u susretima sam osvojila i nagradu, to su brojevi časopisa „Modra lasta“, priznanje, džepno računalo, knjigu pjesama u kojoj su svi radovi učenika koji su sudjelovali na ovom susretu...

Jakov Koprivnjak 7.

Skok u „zlatne visine“

U prošlom broju Karašice saznali smo da Tomislav Zrno trenira atletsku disciplinu skok s motkom. 22. lipnja 2010. u Čakovcu je održano pojedinačno prvenstvo Hrvatske za mlade kadete, mlade kadetkinje, kadete i kadetkinje u atletici. U svojoj disciplini, Tomislav Zrno je osvojio prvo mjesto.

U prošlom broju Karašice najavili smo natjecanje za koje se pripremaš. Ispričaj nam ukratko o čemu se radilo i kakvi su tvoji dojmovi?

U Čakovcu mi je bilo dobro, nije bila pretjerano jaka konkurencija. Skočio sam 3.80 i zadovoljan sam svojim rezultatom, iako mi je cilj 4,25. To namjeravam ostvariti sljedeće godine. Poslije Čakovca nastupio sam za reprezentaciju Hrvatske u Sloveniji. Bio sam treći i potvrdio svoj osobni rekord 3.80.

Kada si se počeo baviti sportom i je li to odmah bila atletika?

Počeo sam se baviti sportom s četiri godine. Prvo karate, devet godina, a u međuvremenu sam trenirao nogomet kao i svi ostali dečki. Atletiku sma počeo trenirati prije dvije godine.

Kako si izabrao baš disciplinu skok s motkom i tko ti je trener?

Prvo sam trčao, i vidio me trener Josip Gašparac, trener skoka s motkom i pitao bojim li se visine. Rekao sam da se ne bojim. Pokušao sam i svidjelo mi se.

Koliko često treniraš i koliko su trenrnti naporni?

Treniram svaki dan po dva i pol sata, a preko praznika dva puta dnevno. Naporno je, ali i nije, jer je to ono što volim.

Moraš li se nečeg odreći zbog treninga?

Moram se odreći druženja s prijateljima, nemam vremena za izlaske, a i zaostajem s učenjem, ali ne jako.

Koje su osobine potrebne za uspješnog atletičara?

Najvažnija je upornost i disciplina.

Koji ti je najdraži predmet u školi?

Volim matematiku.

Koju glazbu slušaš u slobodno vrijeme?

Sve mogu poslušati, osim folk glazbe.



Naša sportska zvijezda

Imaš li problema s usklađivanjem školskih obveza i treninzima?

Pa nekad moram usklađivati, ali rijetko.

Jesi li bio na susretu s Davidom Šainom i slažeš li se s njegovom porukom da je važno slijediti svoj san?

Slažem se sa Davidom Šainom, moj san je postići visinu 4,25m i vjerujem da ću ga ostvariti.

Je li tvoj san nastupiti na Olimpijadi?

Da, najvjerojatnije ću nastupiti na Juniorskim Olimpijskim igrama 2014.

Je li atletika popularan sport?

Ja mislim da je jer ima puno disciplina i jako puno ljudi ih trenira

Jesi li ti postao popularniji otkako treniraš atletiku?

Pa, recimo da jesam.

Znaju li tvoji prijatelji za tvoj uspjeh?

Znaju i jako su ponosni na mene.

Imaš li ti neku poruku za čitatelje Karašice?

Bavite se sportom jer ako se bavite sportom živite zdrav i dobar život.

Jakov Koprivnjak 7.a

Filmovi koje smo pogledali za vas ...

Sumrak (twilight) je serija od 4 nastavaka knjiga: Sumrak, Mladi mjesec, Pomrčina i Praskozorje američke spisateljice Stephenie Meyer po kojima su snimljeni i istoimeni svjetski poznati filmovi. Stephenie Meyer je svoju popularnu priču za kojom su poludjeli milijuni tinejdžera napisala prisjećajući se svog sna.

U svijetu je prodano preko 100 milijuna primjeraka, te na listama bestsclera drži se dulje od 142 tjedna. Priča govori o periodu života Isabelle Swan (Kristen Stewart), tinejdžerice koja dolazi živjeti u Forks, Washington te se zaljubljuje u vampira Edwarda Cullena (Robert Pattinson).

Edward ima 104 godine, hrani se krvlju i ima sposobnost čitanja misli. Na prvi pogled ljubav vampira i obične djevojke izgleda nespojivo. No njihova ljubav gazi sve prepreke, nemoguće postaje moguće i ljubav postaje besmrtna. Da, zaista bi svi tako htjeli voljeti i biti voljeni, zar ne? Zato postajemo opsjednuti i samom fikcijom o bezuvjetnoj ljubavi koja izgleda poput bajke (ili horora) gdje želimo vjerovati u sve.



Ova vampirsko-romantična priča postala je opsesija milijuna tinejdžerica, i svi nestrpljivo očekuju novi nastavak, Praskozorje.

Film Mladi mjesec ušao je u Guinesovu knjigu rekorda zbog rekordne zarade prvog dana prikazivanja.

Matea Krauz 5.b

Harry Potter i darovi smrti

U režiji Davida Yatesa i produkciji Davida Heymana, stigao je u kina novi film o Harry Potteru. Glavni glumci su i dalje Daniel Radcliffe, Rupert Grint, Emma Watson.

Radi se o ekranizaciji sedmog dijela priče o malom čarobnjaku Joane K. Rowling. Zbog bogate i dinamične radnje film je podijeljen u dva dijela i u našim kinima se prikazuje prvi dio u trajanju dva puna sata. Harry Potter ima do sad najteži zadatak, a to je uništenje Voldemotra. Pomažu mu najbolji prijatelji, Ron i Hermiona koji se zajedno s njim izlažu stvarnim opasnostima, a ovaj put bez zaštite dobrih čarobnjaka i učitelja u Hogwartsu. Najteže je što Harry počinje gubiti vjeru u samoga sebe, a dolazi i u sukob s Ronom.

I ovaj film o Harry Potteru je napet, pun dramatičnih događaja, čarolija koje održavaju napetost do samog kraja. I u ovom se dijelu Harry, a i mi s njim, suočava s gubitkom dragih osoba.

Film je postigao veliku gledanost i popularnost. Obožavatelji čarolija s nestrpljenjem očekuju nastavak koji je najavljen za početak sljedeće godine. Meni osobno je film bio jeziv.

Janja Mihaljević 5.b



Modne mrvice

I u našoj školi cure i dečki prate modu. Danas cure nose odjeću tamnije boje kao što su crna, plava, smeđa, ljubičasta. Naše cure, kako bi to one rekle, "furaju" jeans rifle, šarene hulahopke, karirane kapute, košulje i dukserice. Nose što jednostavniju odjeću ali modernu. Većina naših cura nose palestinke, tunike, majice sa dekolteom. Uz to nose lančiće, narukvice, torbice. Uvijek si kombiniraju odjeću raznih boja. Dok dečki oblače trenirke, jeans hlače, obične majice s markom, dukserice raznih boja. Dečki furaju svjetlije boje kao što su bijela, zelena, plava, crvena, žuta. Kod nas u školi ne prati se nešto posebno moda, ali ima puno cura koje se oblače što privlačnije kako bi zavodile dečke.

Magdalena Ilić 8.b Dora Bošnjak 8.b

Naš prijedlog za modernu i privlačnu odjeću



Biseri i šale za velike i male ...

Svi psi vole vodu. Neki čak toliko da u njoj žive. To su morski psi.

Nastavnica: Kada spojimo oksid i vodu što dobijemo?

Učenik: oksidnu vodu

Poluotok je otok koji još nije do kraja napravljen.

Nastavnica: Što je pH

Učenik: Pozitivne i negativne tvari.

Sinteza je razlaganje na veće i manje tvari

Uplašio sam se kad se mama razboljela. Pomislilo sam da će nam tata kuhati.

NIKO A Na ODMORU

